

# **Et nyt system i harmoni med naturlov Møde nr. 131 i den Internationale Fredskoalition, fredag den 5. december 2025**

ANASTASIA BATTLE: Velkommen til den Internationale Fredskoalition. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg vil være jeres ordstyrer i dag sammen med Dennis Small, min medordstyrer. Dette er vores 131. møde i træk. Tak til alle, der har deltaget i denne diskussionsproces gennem 131 uger. Hvis I er nye, så velkommen! Præsenter jer selv under den åbne diskussionsperiode.

Jeg vil gerne minde folk om, hvorfor vi oprettede dette forum for 131 uger siden. Vi gjorde det for at samle hele fredsbevægelsen. Uanset hvilken baggrund I kommer fra, hvilken filosofi, religion, nationalitet eller hvilket sprog I har, så er I velkomne her, hvis I går ind for at samles om begrebet ægte fred i verden. Vi ønsker at koordinere aktiviteter gennem forskellige organisationer, politiske partier og hvad man ellers har, for at gøre denne idé mulig. Som mange af jer ved, er der sikkert folk, der ikke bryder sig om, at mennesker med mange forskellige filosofier arbejder sammen for at gøre dette muligt. De har gjort en ganske stor indsats for at forhindre os i at kommunikere. Så del venligst denne invitation med jeres organisationer; vi byder folk velkommen til at deltage i denne proces.

For at komme i gang i dag har vi Helga Zepp-LaRouche, som er grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Velkommen til jer alle. Jeg kan starte med nogle virkelig gode nyheder, men desværre også nogle meget dårlige nyheder. Men lad mig begynde med de meget opmuntrende udviklinger omkring præsident Putins statsbesøg i Indien. Jeg ved, at fru Purnima Anand taler efter mig, så jeg vil ikke gå i detaljer. Jeg kan kun sige, at besøget er af historisk og strategisk betydning. Da præsident Putin og premierminister Modi gentog deres dybe venskab, og da Modi sagde, at han er lige så tæt ven med Kina og Rusland, er jeg helt sikker på, at premierminister Primakovs sjæl, hvor han end befinder sig lige nu, var yderst glad; for allerede i slutningen af 1990'erne havde man opfordret til samarbejde og partnerskab mellem Kina, Indien og Rusland.

Hvis man ser på de tre lande, repræsenterer de faktisk ikke alle mennesker, men et stort flertal, der repræsenterer den Globale Majoritet i verden. Jeg er sikker på, at de forskellige Rumpelstiltskin-aftaler i de forskellige hovedstæder, især i Europa, i disse tider sandsynligvis var travlt optagede af at rive sig selv i stykker midt i vreden. Men det vigtigste var, at premierminister Modi modtog Putin i lufthavnen, hvilket er meget usædvanligt og en stor ære. Derefter kørte de i Modis bil til deres første destination. Derefter rapporteres det, at den vigtigste begivenhed under det to-dages besøg var den private diskussion mellem Putin og Modi. Vi vil naturligvis ikke få alt at vide om den, men der blev indgået mange traktater og aftaler om målet for det indisk-russiske samarbejde frem til 2030.

Der er mange samarbejdsområder, og Modi beskrev dette partnerskab mellem Rusland og Indien som en ledestjerne for internationale relationer. Putin nævnte på sin side Indiens mange tusinde års historie med kultur og civilisation. Derefter var der en statsbanket med præsident Murmu som vært. Jeg tror, at dette helt sikkert er sandt, på trods af alle bestræbelser fra verdens imperiale kræfter på at adskille Indien fra Rusland, indføre sanktioner mod Indien og prøve

alle mulige ting for at trække Indien ind i lejren af de såkaldte demokratier, hvilket åbenbart ikke har fungeret. Denne kombination betyder, at hele idéen om et globalt NATO i det mindste er alvorligt svækket af dette fornyede venskab mellem Indien og Rusland.

Dette er yderst vigtigt i betragtning af, at situationen på jorden i Ukraine desværre er tabt. Ifølge alle eksperter, der følger dette i detaljer, er denne krig tabt. Ethvert forsøg på at forlænge den vil blot resultere i fortsat død, drab og lidelse for mange mennesker. Men det forhindrer ikke visse kræfter i Koalitionen af Villige i at forsøge at skabe en optrapning.

Jeg synes, at den mest skandaløse og berygtede udvikling i de sidste par dage var en artikel skrevet i oktober af den italienske admiral Cavo Dragone. Financial Times valgte imidlertid først at offentliggøre den den 2. december, åbenbart i et forsøg på at sabotere de igangværende fredsforhandlinger mellem Rusland og USA om spørgsmålet om Ukraine. Admiral Dragone sagde i dette interview, at på et bestemt tidspunkt, i betragtning af den hybride krigsførelse, som Rusland fører mod NATO, kunne det komme til en situation, hvor NATO er nødt til at iværksætte et »forebyggende angreb« på Rusland. Det blev straks besvaret meget hårdt af forskellige russiske kilder, herunder præsident Putin selv, der sagde, at man har gentaget hundredvis af gange, at Rusland ikke har nogen intentioner om at angribe Europa. Men hvis Ruslands territorium bliver angrebet, har vi til hensigt at svare igen, muligvis med alle potentielle våben.

Vi havde en diskussion, hvor en højtstående kilde i Italien sagde – i en kommentar til, hvad der ligger bag Dragones formulering om hybridkrigsførelse – at i NATO's sprog omfatter dette alle våben, herunder droner. Det er derfor et lille, men vigtigt skridt fremad for NATO at iværksætte et hybridangreb på Rusland. Men i betragtning af at de fleste af de instrumenter, der betragtes som hybride, ikke er i NATO's

hænder, men i medlemslandenes hænder, må man regne med, at Rusland vil svare på en ikke-hybrid måde, hvis der skulle komme et sådant hybridangreb. Så dette er ekstremt alvorligt.

Hvis nogen i NATO's ledelseskredse truer med et forebyggende angreb på Rusland, bør alle alarmklokker ringe, og der bør være en offentlig protest. Men i Vesten skete der intet af den slags. I stedet havde man NATO's udenrigsministre til møde i Bruxelles, hvor de formelt opløste NATO-Rusland-Rådet. Det er ikke noget særligt, for det har været døende i meget lang tid, men som en anden højtstående militær kilde fortalte mig for lidt siden, er det meget sigende, at det eneste potentielle forum for dialog mellem Rusland og NATO erklæres for ophørt. Det viser tydeligt, at der ikke er nogen interesse i at gå i retning af en diplomatisk løsning på krisen. Desuden blev NATO-Rusland-grundlæggelsesakten officielt opløst, hvilket betyder, at Rusland og NATO officielt igen er fjender eller har fjendestatus. Alt dette er en yderst bekymrende optrapning.

I det tyske parlament var der i dag også flere vigtige afstemninger. En af dem var, at parlamentet stemte for værnepligt for unge mennesker i Tyskland. Det er angiveligt kun et udkast, men endnu ikke et krav om, at alle unge mænd skal aftjene værnepligt; for unge kvinder er det foreløbig frivilligt. Men forsvarsminister Pistorius har allerede på en yderst krigslustig måde sagt, at hvis der ikke er nok frivillige, der accepterer værnepligten, vil der blive indført obligatorisk værnepligt.

Så i betragtning af den utrolige hype i Tyskland omkring Operational Plan Germany, et hemmeligt dokument på 12.000 sider, der nu gennemføres på alle niveauer i samfundet, hvor den tyske hær reklamerer på skolerne, og alle offentlige transportmidler er fulde af reklamer, der opfordrer folk til at melde sig til hæren, er der et ret stort pres i denne retning.

I dag var der studenterdemonstrationer i 90 byer i Tyskland, hvor man demonstrerede mod at skulle kæmpe en krig for de rige; de vil ikke kæmpe en krig for krigsmagerne. Undervisningsministeriet og skolefagforeningen havde advaret om, at hvis disse studerende ikke mødte op i skolen, ville det blive mødt med disciplinære foranstaltninger. Så sandsynligvis blev eleverne chikaneret for ikke at møde op. Men det er helt klart et udtryk for, at de unge ikke ønsker at være kanonføde i en meningsløs krig.

Kujat, den tidligere stabschef for Bundeswehr og tidligere formand for NATO's Militærkomité, sagde igen i et interview, at den ukrainske hær på intet tidspunkt havde nogen chance for at ændre sin kurs mod nederlag. Det var en tabt sag fra begyndelsen.

Det eneste andet krisested – ja, jeg bør nævne to mere. Den ene er, at situationen i Venezuela fortsat er meget spændt. Den russiske ambassadør i Venezuela blev spurgt, om Rusland ville støtte Venezuela. Han svarede, at hvis vi bliver bedt om det, vil vi overveje det. Marco Rubio kom til gengæld frem og sagde, at Venezuela er et indflydelsescenter for Iran og også Hizbollah, og forsøgte dermed at puste til ilden også der.

Det sidste krisested, jeg bør nævne, er – naturligvis – den fortsatte katastrofe i Gaza. Der er ingen reel fred eller våbenhvile. Drabene fortsætter, både i Gaza og på Vestbredden. Men det nye krisested er det, der er opstået mellem Japan og Kina.

Den nye [japanske] premierminister Takaichi sagde for tre uger siden, at hvis der kommer et militært angreb på Taiwan fra fastlandet, vil det udgøre en eksistentiel sikkerhedssituation for Japan, og de vil gribe militært ind. De har også leveret missiler til en ø, der kun ligger 100 km fra Taiwan, og de forhandler om at sælge missiler til Filippinerne. Alt dette har ført til en markant øget spænding mellem Kina og Japan.

I Kina, hvor vi nu har 80-årsdagen for afslutningen af krigen i Stillehavet, er minderne om de japanske grusomheder under Anden Verdenskrig meget levende, og situationen kan blive meget mere alvorlig. Der er allerede alvorlige konsekvenser; turismen fra Kina til Japan er næsten stoppet, og japanske restauranter i Kina boykottes. Dette kan føre til en virkelig alvorlig krise i fremtiden.

Det er en del af Global NATO, fordi Takaichi for et par dage siden havde en 30 minutters diskussion med NATO's generalsekretær Rutte, hvor hun gentog, at sikkerheden i Indo-Stillehavsområdet og NATO's sikkerhed er tæt forbundet. Vi ved, at Global NATO har kontorer i Tokyo og så videre.

Dette er alt sammen yderst bekymrende og understreger nødvendigheden af virkelig at gå efter noget, der ikke kun adresserer de enkelte krisesteder, som jeg netop har nævnt, men som vil eliminere geopolitik for altid. Det er ganske interessant, at Valdai Club den 9. december afholder et møde om sikkerhed i Eurasien, som præsident Putin igen har presset på for. Han sagde, at der er et presserende behov for en ny eurasiatisk sikkerhedsstruktur. Til det møde i Valdai vil der være 40 repræsentanter, men de repræsenterer hovedsageligt asiatiske lande på det eurasiske kontinent.

Man har gentagne gange understreget, at vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle landes interesser på kloden; ellers vil den ikke være tilstrækkelig. Hvis man ser på denne nylige udtalelse fra admiral Dragone, understreger det efter min mening det punkt, jeg hele tiden har fremhævet.

Lad os virkelig seriøst tage idéen om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur op til diskussion. Lad os overveje måder, hvorpå vi kan fremme denne idé mere kraftigt, end vi har gjort hidtil. Det var det, jeg ville sige i begyndelsen.

### **Bemærkninger under diskussionen:**

Jeg tror, at jeg har tænkt noget i den retning med hensyn til det strategiske skift til den vestlige halvkugle. Jeg undrede mig over, hvorfor der pludselig er dette fokus på den vestlige halvkugle. Men hvis man ser på denne artikel af Elliott Abrams i *Foreign Affairs*, siger han direkte, at det egentlige formål er at få et regimeskifte i Venezuela, fordi Venezuela er knudepunktet for Kina, Iran, Cuba og Rusland. I betragtning af at kineserne har stadig større indflydelse gennem projekter som Chancay-havnen i Peru og den bioceaniske jernbane, kan det ikke udelukkes, at de gerne vil have Kina ud af hele Latinamerika. Vi mener, at dette absolut vil forværre alle problemerne med migranterne, fordi det vil medføre nye bølger af flygtninge og mere blodsudgydning ved den mexicansk-amerikanske grænse.

Jeg mener, at administrationens politik om at skaffe sig af med alle indvandrere, såkaldte ulovlige migranter fra lande i det Globale Syd, er uholdbar. Det er alle mennesker, der har jobs, som normale amerikanere ikke vil have – havearbejde, rengøringsjobs i servicesektoren. Desuden er det en ekstremt brutal måde, hvorpå ICE-styrkerne river folk væk ... Man har migranter, der har boet i USA i 20 år og har et job; nu vil de gå til en advokat for at få deres status legaliseret. Så bliver de hentet af ICE-styrker. Dette skaber en atmosfære af rædsel.

Alt dette ville ikke være nødvendigt, hvis man kunne overbevise Trump om ikke at forsøge at jage kineserne ud af Latinamerika, men at samarbejde med dem om at opbygge disse lande, herunder ved at erstatte narkotikaproduktion med landbrugsproduktion og skabe jobs, så flygtningene kan blive hjemme og opbygge deres lande. Det ville være langt mere i USA's interesse at samarbejde med Kina end at forsøge at holde

fast i ideen om dominans på et tidspunkt, hvor resten af verden bevæger sig mod et multipolært samarbejde baseret på suverænitet og ikke-indblanding i andre landes indre anliggender.

De fire initiativer, som præsident Xi Jinping har fremsat – Det Globale Sikkerhedsinitiativ, Det Globale Udviklingsinitiativ, Det Globale Civilisationsinitiativ og Det Globale Governance-initiativ – udgør tilsammen en fantastisk pakke til at løse disse spørgsmål. Putin har gentaget det forslag, han fremsatte for første gang i 2022, om en ny eurasiatisk sikkerhedsinfrastruktur, der kun henviser til det eurasiske kontinent, men det går i samme retning. Jeg er helt overbevist om, at den eneste måde, vi kan undgå en katastrofe – herunder en, der ville opstå som følge af det forestående sammenbrud af det globale finansielle system – er, at vi i tide får de europæiske lande og USA til at blive enige om en ordnet reorganisering og en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der eftertrykkeligt skal tage hensyn til alle landes interesser på kloden.

Efter min mening er det ikke et maksimalt krav, men det absolutte minimumskrav for, at vi kan vokse som menneskehed. Så hvad synes du om det?

Det er netop derfor, jeg ikke tror, vi har så meget tid. Jeg lever mentalt meget i den strategiske situation, for hvis jeg boede i Tyskland, ville jeg blive totalt deprimeret. Så jeg prøver at undgå det. Ikke desto mindre kan jeg ikke se bort fra, at det, der foregår i Tyskland, er virkelig forfærdeligt. Krigspropagandaen er utrolig. Den måde, hvorpå alt er fokuseret på militariseringen af industrien, hjernevaskningen af befolkningen, medierne. Man lytter til ethvert mainstream-medie, og der er ikke en eneste nyhed, der ikke er vinklet i en bestemt retning. Det er et bombardement døgnet rundt, 24 timer i døgnet, 7 dage om ugen. Jeg kan ikke se, hvordan det ikke vil medføre en risiko for, at der sker noget forfærdeligt, måske en falsk flag-operation, der lykkes. På

det punkt er jeg ikke så selvtilfreds.

Ellers er jeg meget optimistisk. Jeg tror, at antallet af »voksne i rummet« er stigende. Der var et meget godt møde mellem Lula og Trump, hvilket er et fremskridt i betragtning af, at der før var et fjendtligt forhold. Og meget vigtigt: Paven, som er den første amerikanske pave, nævnte *coincidentia oppositorum* som et begreb; ikke som et akademisk begreb, men som noget, der skal holde forskellige tendenser sammen. Måske bør man tænke mere over at bringe alle disse faktorer i spil for at nå dette nye paradigme, som jeg er overbevist om, vi skal nå.

[re Berings Strædet som en del af Verdenslandbroen] Jeg synes, det er meget interessant, for hvis man husker den lille video med Dmitriev, bringer han Mendeleyevs begreb op om, at rum og tid er relative på den måde, at man ved at bygge infrastruktur ændrer betingelserne. Det er et begreb, som jeg tror, at alle, der har tænkt over store infrastrukturprojekter, før eller siden kommer til den konklusion – herunder Lyndon LaRouche. Jo mere udviklet verden bliver, jo vigtigere bliver infrastrukturens tæthed, fordi tid bliver en større faktor i produktionsprocessen. Derfor udviklede Lyndon LaRouche begrebet udviklingskorridor – ikke bare en transportlinje mellem A og B.

Friedrich List havde for øvrigt en smuk vision, hvor han sagde, at når hele verdens infrastruktur er forbundet, vil folk tænke helt anderledes. De vil tænke som én menneskehed på måder, der var fuldstændig umulige, så længe infrastrukturen ikke var der. Jeg tror, at man i en vis forstand bare skal tænke på den længere historiske bue. Før lokomotivet og jernbanerne blev opfundet, tog det måneder, hvis ikke år, at rejse. Da man havde jernbanen, blev det reduceret til uger og til sidst dage. Og snart, når vi har superloopet, vil man kunne rejse 1000 km i timen, og så kan man spise morgenmad på det ene kontinent, frokost på et andet og middag på et tredje.

Så jeg tror, at fremtiden vil være helt anderledes. Vi vil se tilbage på de diskussioner, vi har nu, som værende diskussioner mellem hulemænd, der endnu ikke rigtig vidste, hvilket potentiale der eksisterede. Så jeg er helt overbevist om, at historiens lange bue er i tråd med universets fysiske egenskaber, nemlig at det er entropisk, og at vi til sidst vil nå en situation, hvor Vernadskys idé og noosfærens dominans over alt i biosfæren vil blive det oplagte spørgsmål. Så mængden af menneskelig kreativitet og menneskelig fornuft vil være proportionalt større end alt andet, der foregår.

Derfor synes jeg, at glasset er mere end halvt fuldt; det er faktisk næsten fuldt, bortset fra at vi skal slippe af med de resterende små problemer, der står i vejen lige nu. Men jeg tror, at jo flere mennesker der ser denne Mendeleyev-video og laver flere – opfordringen er at lave flere AI-produktioner af den slags – jo bedre stimuleres fantasien. Jeg tror, det største problem er, hvis folk løber tør for idéer og visioner. Visioner er ikke, hvad Helmut Schmidt mente; han sagde, at hvis man har en vision, skal man gå til psykiateren. Jeg synes, at en vision er det, der definerer fremtidens skønhed.

*[svar til Purnima Anand, formand for BRIKS International Forum]* Velkommen! Jeg er så glad for at høre, hvad du siger, for jeg tror, at hvis verdens unge mennesker går sammen, er der ingen bjerge, der ikke kan flyttes. Så jeg vil bare fortælle dig, at vi den 14. december afholder en international Zoom-konference for at forsøge at bringe ideen om en international ungdomsbewægelse et kvalitativt skridt fremad. Måske kunne du hjælpe med at bringe en delegation af unge mennesker fra Indien til at rapportere fra dette møde. Ud over det, man allerede gør, har de unge i Europa et presserende behov for at høre fra de unge i det Globale Syd. Ud fra min erfaring er der en enorm forskel. Når jeg taler med unge mennesker i Asien, Afrika eller Latinamerika, har de en meget optimistisk idé om, hvad de vil gøre, hvordan de agter at løse alle problemerne med underudvikling, og hvordan de vil skabe

en fremtid for deres liv. Den optimistiske idé findes ikke i lande som Tyskland. I dag havde vi en demonstration mod værnepligten, og den blev allerede undertrykt af myndighederne. Så jeg tror, at det ville være ekstremt vigtigt for de unge i Europa og USA at høre synspunkterne fra mennesker i Indien og andre lande i det Globale Syd.

Kan du fortælle os lidt mere om, hvordan de unge reagerede på dette møde mellem Putin og Modi?

Afsluttende bemærkninger:

Jeg vil bare gentage, at det er nødvendigt at få den Internationale Fredskoalition til at vokse. For det første har vi hørt, at der er sket nogle fremragende gennembrud i forholdet mellem Indien og Rusland, men desværre befinder vi os i Europa stadig i en situation med fare for krig. På trods af at IPC nu har været aktiv i mere end to år, hver uge, og vi har gennemført nogle meget fremragende interventioner, så tror jeg, at alle, der har fulgt denne diskussionsproces, har fundet den yderst informativ, når man tænker på alle de fremragende talere, vi har haft fra forskellige regioner i verden, krisesteder. Når man hører de ufiltrerede udtalelser fra nogle af de vigtigste aktører i disse kriseregioner, er det meget bedre end at høre nogle fortællinger fra mainstream-journalister, der bare ønsker at kategorisere tingene og bruge det som en metode til manipulation.

Men hvis man ser realistisk på det, er der for eksempel i Tyskland – jeg har ikke det nøjagtige tal, men jeg tror, der er snesevis, hvis ikke hundredvis af forskellige fredsgrupper. I hver by har man forskellige fredsgrupper. Man har endda nationale og internationale fredsgrupper, men de er alle adskilte. Derfor er der, når der er demonstrationer, langt fra de hundreder af tusinder af mennesker, vi havde på gaden under krisen med mellemdistancemissiler i begyndelsen af 1980'erne. Det er stadig den samme idé; folk tøver med at tale med den ene eller den anden. Alle gør deres eget. Men så længe det er tilfældet, vil vi ikke være stærke nok til virkelig at stoppe

denne krigsmaskine.

Så jeg vil virkelig opfordre jer til at springe over jeres skygge, som vi siger på tysk. Jeg ved, at det er et udtryk, der ikke er let at forstå på engelsk, men det betyder, at I ikke skal blive inden for rammerne af, hvad I tror, I kan gøre; tænk større. Tænk på kanten af din tallerken; det er et andet udtryk. Jeg ved ikke, om det giver mening på engelsk, men det betyder, at man ikke skal tænke inden for rammerne. Min opfordring er, at I virkelig prøver at nå ud til alle andre fredsorganisationer og få dem med om bord.

Som I sikkert har regnet ud nu, er det ikke nok bare at være imod krigen; man skal fjerne de grundlæggende årsager, og det er geopolitikken. Vi skal få folk til at holde op med at tænke, at hele verden er et nulsumsspil, at man har en fjende, og at man må forsvare sine interesser mod andre menneskers og landes interesser. Vi har et presserende behov for at få hele menneskeheden til at tænke på menneskeheden først. Jeg er helt overbevist om, at hvis vi ikke får folk til at tænke på den måde, vil vi ikke komme ud af krigsfaren.

Vi vil i hvert program præsentere nogle begreber som Verdenslandbroen eller denne smukke video af Dmitriev om Berings Strædet. Det giver folk fantasi til at se, hvor løsningerne ligger, og hvad det betyder at arbejde sammen.

Min appel til jer alle er, at I forsøger at få så mange forskellige mennesker og organisationer som muligt med til det næste IPC-møde, så vi kan vokse og blive stærkere, indtil vi har vundet vores kamp.